

[Jes Lunde]

de journalister, der har holdt ud i debatten her i dag, har fået noget at gå hjem med. Jeg synes, det er en meget interessant nyhed i den debat, vi har haft.

Jeg må sige derudover, at jeg stadig væk synes, det er beklageligt, at regeringen ikke har fået finansieret uddannelsespladserne samt Sauntehusudspillet på finansloven, men afventer firepartsdrøftelserne, så vidt jeg har forstået. De er vel færdige i morgen; så får man vel en rapport derfra, og derefter må regeringen vel så komme med et mere konkret udspil både på de store målsætninger og på de hængepartier, vi har fra foråret.

Vores kritik af regeringen på dette område er, at den vil fodre hunden med dens egen hale. De arbejdsløse kan kun få lov til at få flere uddannelsesmuligheder, hvis det kan betales af nedskæringer i dagpengene; og det synes vi er en helt forkert filosofi. Det, det drejer sig om her, er nogle investeringer i samfundets ve og vel i fremtiden, i kvalificering af arbejdskraften, og derfor må vi også kunne finde en rimelig finansiering i det samlede samfund til det og ikke bare tage det fra de arbejdsløse med den anden hånd.

Det er dér, vi synes, regeringen er kommet med nogle gode bud på en finansiering ved de forslag om skatteomlægninger, den har fremsat, og som vi har været meget positive over for. Finansministeren repeterede så, at jeg havde givet tilsagn om støtte til fjernelse af kompensationsen for arbejdsskadeforsikring; det er rigtigt. Jeg vil også lige minde om præmissen: at vi gerne vil ind i en snak med regeringen om at omlægge arbejdsskadeforsikringen, sådan at den i højere grad tilskynder til at have et godt arbejdsmiljø. Det er en præmis for os.

Når finansministeren tilsvarende roser SF's holdninger til den offentlige sektor og fordomsfriheden osv., så vil jeg sige tak for det, men husk præmisserne; de står at læse i min ordførertale i Folketingstidende, når man skal have det hele med. Det synes jeg er vigtigt.

Finansministeren beklagede slutningen på min tale og dette, at den sluttede med, at vi ville stemme imod finansloven. Jamen det kan da ikke overraske finansministeren; det er jo sådan, vi har det med regeringen i SF. Vi er konstruktive undervejs i folketingsåret, vi er interesserede i at få indflydelse på lovgivningen, så vi er til enhver tid interesseret i at forhandle, når der er

nogle muligheder for det, men samtidig er det helt klart, at vi generelt mener, at det hele ville se noget lysere ud, hvis vi ikke havde denne regering siddende, og derfor er vi selvfølgelig nødt til at benytte de lejligheder, der viser sig i landskabet, for at komme af med regeringen.

Jeg tror, regeringen må leve med, at det er sådan, det fungerer. Den kan godt lave nogle konstruktivt sammen med SF, men der er nogle grænser, og dem kender regeringen også udmærket godt.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg synes, vi har haft en ganske konstruktiv førstebehandling, og kan kun håbe på og anmode om, at både regeringen og Socialdemokratiet virkelig vil gå efter sagen. Jeg synes efter de indlæg, jeg har hørt i dag, at det ville være en besynderlig situation, hvis vi skulle komme dertil, at Socialdemokratiet stemte imod finansloven. Jeg kan selvfølgelig ikke vide, hvilke socialdemokratiske overvejelser man måtte gøre sig, men jeg synes, at der med de indlæg, der har lydt i dag, burde kunne vises en sådan forhandlingsvilje.

Det, det handler om, er altså at satse på at få det lagt sådan til rette, at vi får en lønudvikling, som virkelig skaber arbejdspladser, for alle er jo enige om, at det handler om, at vi får de ledige i arbejde.

Jeg bemærkede som noget positivt, at finansministeren sagde, at det var i situationen, at man gik ind for indkomstskattelettelse. Det hørte jeg sådan, at finansministeren har forståelse for de argumenter både af indkomstpolitisk art, men også i relation til EF, som Kristeligt Folkeparti har fremført med hensyn til moms og visse afgifter – jeg siger »visse«, da det ikke er alle afgifter; vi skal også inddrage sundhedspolitiske aspekter. Men der var en forståelse fra regeringens side, og det vil jeg gerne kvittere for, for så er begge parter klar over, at vi har en marginalskat, der er for høj, men vi har også nogle indirekte skatter, der er for høje.

Så bliver det et spørgsmål om at vægte, hvad der er bedst. Det kan vi så føre nogle spændende debatter om det næste par måneder for at finde ud af, hvad der til december i den givne situation er det bedste, for at vi få måneder senere får den bedst mulige overenskomst, som virkelig er konkurrenceevneforbedrende, så